

Lapilastra

CAIXA D'ESTALVIS

PROVINCIAL

DE GIRONA

Editorial

Ja està! Ja ha sortit al carrer la nostra Revista n.º 12. Acabem de complir un any i ja ens trobem dins la segona primavera de la vida de LAPILASTRA.

Ahora es compleix també un any d'ençà de les eleccions al Parlament de Madrid i de les Municipals.

La primavera ha vingut... i amb ella més eleccions.

Justament acabem de viure unes altres eleccions i potser per els catalans les més importants: Elegir els qui hauran de governar-nos en el Parlament Català segons el pla autonomic constitucional. Tal volta el desencís ha estat imperant, doncs el poble ja està cansat d'eleccions i... decepcions. Quaranta anys de repressió són molts anys a l'hora d'aplicar la democràcia i durant aquest any transcorregut s'ha fet pales l'aprenentatge i el desconcert impera a totes les esferes. Això desanima i el poble dubte ja de si ha d'anar a votar o no.

Una forta i acurada campanya dels partits majoritaris, PSC, PSOE, CC-UCD i el partits nacionalistes C i U, i ERC amb els candidats a la presidència, Joan Reventós (Psc-Psoe), Josep Benet (Psuc), Jordi Pujol (C i U), Anton Cañelles (Cc-Ucd) i Heribert Barrera (Erc), han animat a l'electorat i encara que s'ha notat, l'abstenció ha estat inferior a la d'altres eleccions.

La pugna més forta s'ha establert entre JORDI PUJOL i JOAN REVENTÓS, com a partit nacionalista més fort l'un i l'altre com a partit majoritari.

I el 20 de Març va esclatar el nacionalisme català, donant el poble de Catalunya el seu vot massivament a CONVERGÈNCIA I UNIÓ i un fort augment de vots per l'ESQUERRA REPUBLICANA. Tot això fa entreveure una política de Centre Esquerra o una política nacionalista i socialdemòcrata.

CONVERGÈNCIA I UNIÓ sens dubte que va portar a terme la seva campanya amb seny i realitats. El reconeixement d'una època de crisi i de greus problemes econòmics i socials i l'esforç de treball que ha demanat a tot el poble català per a superar aquests problemes, l'han portat a ser el gran partit triomfador d'aquestes eleccions al Parlament de Catalunya.

El fet i caràcter català s'ha definit autènticament. S'ha vist clar que lo de casa ens ho hem de cuidar i estimar els mateixos catalans, sense per això deixar de ser un poble universal, i que tant a dintre com a fora de Catalunya es farà solidari amb tot el que representi una millora i agermanament.

Lapilastro

el faldín

por TRALLERO d'A

Reproduït de MUNDO DIARIO. Pàg. 3 - Data: 19/3/80

LAPILASTRA

Revista mensual de Bescanó

CONSELL DE REDACCIÓ

Angelina Casadevall, Josep Boada, Joan Vivó, Joan M.ª Viader, Pere Magrià, Dolors Vilert, Imma Clos, Assumpció Vivó, Josep Palou i M.ª Angels Vila-plana.

HI COL.LABOREN:

Jaume Casademont, Lluís Vigué, Josep Fuses, Josep M.ª Masmiquel, C. Esportiu Bescanó, Ernest Planagumà, Alba Bescanonina, Col.legis Nacionals "Dr. Sobrequés", Lluís Simon.

PORTADA: Carles Vivó.

FOTOGRAFIES: Pere Magrià

Imprimeix: PAGÈS-IMPRESA-ANGLÈS

Dipòsit Legal: GI 315-79

SUMARI

- Editorial - pàg. 3
- Notícies i Comentaris - pàg. 4 i 5
- El nen de prova - pàg. 6
- Cròniques del Senat - pàg. 7
- L'Entrevista - pàg. 8 i 9
- D'ací i d'allà - Estat de Comptes - pàg. 10
- Col.legi Nacional "Dr. Sobrequés" - pàg. 11
- Campanya Electoral al Parlament - pàgs. 12 i 13
- Lliçons de català - pàg. 14
- Esperança i Desesperança - Parlament d'Euskadi - pàg. 15
- Esports - pàg. 16
- Alimentaria 80 - pàg. 17
- Dades estadístiques - pàg. 18
- Alba Bescanonina - pàg. 19
- Temps Lliure - pàg. 20
- Bústia de LAPILASTRA - pàg. 21
- Passatemps - pàg. 22
- Racones de Bescanó - pàg. 23

LAPILASTRA NO ES FA RESPONSABLE DE LES OPINIONS DELS SEUS COL.LABORADORS.

NOTÍCIES I COMENTARIS

Detalls de la marxa: Pas d'un Control i l'arribada.
(Fotos d'en Miquel Planas de Banyoles).

LA PARTICIPACIÓ DE BESCANÓ A LA "MARXA DELS 40 KMS." DE BANYOLES

El propassat dia 2 de Març, a Banyoles, es celebrà la "XVI MARXA DELS 40 KMS."

Hi participaren un nombre de 9.114 persones. Atletes, aficionats i persones amb esperit de participació arribats de diferents contrades, formaren la gran manifestació popular.

La marxa s'inicià a les 5 de la matinada i l'hora límit d'arribada era a les 3 de la tarda.

En el transcurs de la marxa hom pot repostar les seves forces amb un petit esmorzar donat gentilmente per la Comissió Organitzadora.

Superats els diferents controls de la marxa i a l'arribada, et fas mereixedor d'una medalla que s'entrega l'any següent.

L'entusiasme i el delit dels primers quilòmetres caminats s'esfuma al arribar als 30 quilòmetres. Els 10 últims, per la gent poc entrenada es fan difícils de superar. Però... si ja se n'han caminat 30, els 10 darrers no s'han de deixar, encara que després vagis quinze dies arrossegant els peus.

Entre les set i mitja i les vuit del matí ja hi va haver qui havia engollit els 40 quilòmetres de recorregut.

Com a nota curiosa hem de dir que hi va haver qui hi anava descalç. També d'un altre que va haver de desistir quan pràcticament arribava al punt de sortida per haver-li quedat els peus llagats.

De Bescanó, com cada any, va haver-hi molta participació. A continuació donarem la relació de tots aquells que he pogut i assabentar-me estigueren a la caminada.

S'ha de dir que hi va haver bescanonins, com l'Esteve Soler Perich, que van cobrir el recorregut amb 4 ó 6 hores. L'hora mitja d'arribada per la gent de Bescanó va ser entre les 11 i les 12 del matí.

Participants:

Lluís Soler Perich
Marc Batallé Borrell
Josep Armengol
Emili Moner
Rosa Comas
Robert Tarrenchs
Assumpta Alsina
Jordi Lloret
Agustí Jiménez
Consol Vilert
Esteve Soler Perich

Albert Perafita
David Noguer
Pere Moner
Joaquim Soler (i fill)
Andreu Batallé
J. Redondo
Joan Boix
Anna Comerma Domenech
Lluís Nogué

i una servidora, A. Casadevall.

El partit que vol fer-nos "AIXECAR" Catalunya ho podrà fer degut a l'èxit aconseguit a les darreres eleccions. En JORDI PUJOL, diuen les males llengües, ja s'estava entrenant feia temps a "aixecar-nos", quan tothom creia que eren terratrèmols.

Ha passat la campanya electoral i les eleccions. Com vàrem poder comprovar, el poble va quedar ple d'opuscles i pancartes, igual que tots els altres de Catalunya. Els que ens volien fer una "Catalunya Nova" sembla ser que no podran pas portar-ho a terme. La gent ha decidit quedar tal i com estem, que diuen que ja anem bé.

Una gran pancarta instal·lada al mig del poble ens fa adonar que tot just ara ens comencem a despertar. Es veu ben bé que fins ara restàvem adormits com "La bella durmiente del bosque".

Podem tenir per segur que dintre de poc la U.C.D. ens donarà una carretera "millor", o potser fins i tot una autopista.

CLASSIFICACIÓ FINAL DEL IV CAMPIONAT DE COLLES SARDANISTES DE LES COMARQUES GIRONINES 1979

CAMPIONAT DE LLUÏMENT

Punts		Punts	
Colles GRANS		Colles JUVENILS	34'8
1. — MARBOLENY	58	1. — ROSES, JOV. DANSAIRE	29'2
2. — AMUNT I CRITS	50'3	2. — FLORS DE L'ESTANY	23'8
3. — EMPORDÀ	46'3	3. — ESCLAT OLOTÍ	23'8
4. — GIRONA	40'2	3. — REBROLLS FIGUERES	18'6
5. — DOLÇA CATALUNYA	36'1	5. — COMTE JOFRE	
6. — AURA DEL TURA	33	Colles INFANTILS	
7. — BANYOLES	30'4	1. — JOIA NOSTRA	34
8. — GIRONA AIMADA	27'6	2. — REBR. BESCANÓ	29'8
9. — TERRANOSTRA	14'8	3. — MAINADA	24'7
10. — LLORENER	10	4. — JOSEP FORNELLS	19'3
		5. — FLOR DE NEU	9'7
		6. — PETITS REBROLLS	9'6

CAMPIONAT DE REVESSES

Colles GRANS
MARBOLENY

Colles INF. — JUVENILS
ESCLAT OLOTÍ

L'AVI GUILLEM anuncia la propera participació de 3 colles sardanistes infantils en la 5.ª TROBADA DE CURSETS DE SARDANES A LA ESCOLA.

Serà el dia 20 d'Abril, a les 11 del matí, a la Rambla de Girona.

Com cada any, l'Avi Guillem i fruit del seu ensenyament portarà als nens i nenes de Bescanó que s'han iniciat en ballar sardanes a aquesta Trobada. Enhorabona i per molts anys.

El President d'Alba Bescanonina, en PERE TARRÉS I CAPDEVILA va sofrir un greu accident a casa seva, del que va resultar greument ferit d'un ull, i com a conseqüència del mateix va ser intervingut quirúrgicament dues vegades a la Clínica Girona pels Drs. TIBAU. Hores d'ara, i després de passar uns dies de malestar, es va refent poc a poc, però amb molta valentia. Desitgem des d'aquestes planes, una bona i ràpida recuperació, i que ben aviat pugui tornar a casa seva i fer-se càrrec de la Presidència d'Alba. Un record, Pere.

Un dels carrers més petits de Bescanó, el de Mn. Cinto Verdaguer; s'estan fent els tràmits per tal de ben aviat asfaltar-lo i deixar-lo ben polit. Hom recorda aquest carrer anys enrera, el ben cuidat que tenia cada casa el seu jardí al costat de la porta. S'haurà ben acabat al fer-hi les corresponents voreres. L'enhora bona als veïns i que dintre poc poguem tornar a fer una foto amb l'asfaltat.

Senyors d'Alba Bescanonina: No es podria amagar un xic més aquesta immensa cartellera o pissarra que ens avisa dels grans càstigs a què pot estar sotmès l'aficionat al cinema o teatre? Al mateix temps que es canviés d'emplaçament s'hauria de traduir al català, doncs l'entendrem igual.

CRÒNICA DE "JOIA NOSTRA"

De nou tornem a les planes de Lapilastra amb el mateix entusiasme que sempre hem tingut.

Ara hem passat a una nova Categoria que ens porta a ésser una mica més conscients del què fem. Nosaltres, amb "Categoria JUVENIL", volem seguir lluitant en el "BÀSIC" per aconseguir l'objectiu que des de sempre tenim entre mans. I bé; de nou iniciarem el Campionat —amb bones ganes— el passat dia 2 de Març a Manresa. A l'hora esperada, en el moment de donar el premi, tots estàvem neguitosos. Anaven nomenant les colles fins que arribaren al segon premi i encara no havien dit el nostre nom... I una vegada més, i per primera vegada com a Juvenils, el nom de "JOIA NOSTRA" tornà a lluir un primer premi ben merescut per un equip montat amb ganes i amb esperit. Aquest primer triomf ha estat una gran empenya per assolir bons resultats en el Campionat de Catalunya.

El segon concurs tingué lloc el dia 16 de març a Granollers, on aconseguirem també el primer lloc de la classificació dintre la corresponent Categoria. De moment, doncs, hem començat bé, i farem tot el que poguem per mantenir aquests resultats.

Després d'això, els que formem part de la colla "JOIA NOSTRA" anarem a recollir la copa de les Comarques Gironines, com a Campions el dia de Sant Josep, al Pavelló nou de Sant Narcís, podent assistir al concert que realitzà la "CIUTAT DE GIRONA".

L'endemà, dia 20, celebrarem tots plegats el primer aniversari de la nostra colla a "Les Serres", lloc on la batejarem. Ens ho passarem tots molt bé, menjant pastís, ballant... Esperem que poguem celebrar-ne forces.

COLLA SARDANISTA "JOIA NOSTRA"

Novament va ser operat a la Residència "Príncipes de España" a Barcelona, el noi JORDI BRUNS. Gràcies a Déu, el tornem a tenir ja entre nosaltres, en camí de refer-se totalment, i que en definitiva és el què desitgem. La família d'en Jordi ens prega donem, a través de la Revista, les gràcies a tothom qui va anar a veure'l i es va interessar pel seu estat i el curs de l'operació.

Aprofitem també per desitjar a la M.ª Dolors Paradell, qui al mateix temps restava a Barcelona, una prompte recuperació de l'operació a què va estar sotmesa.

EL NEN DE PROVA

No era ni per avorriment ni per matar les hores que vaig entrar a un cinema, i no precisament d'estrena sinó tot el contrari, a veure una pel·lícula vella i plena de forats. Hi havia un motiu; era una d'aquelles pel·lícules que recordes de la teva joventut i que no pots deixar tancada al bagul dels records. Es tractava de "Los hermanos Marx en la Opera".

Això va fer que recordés el què deia el que fou gran humorista Groucho Marx, sobre l'educació sexual: "No hi ha cap revista que es tingui per quelcom que no hagi tret dos o tres articles definitius sobre el matrimoni i el prometatge (molt sovint escrits per solters o verges). Però jo us diria que si sou casats i la vostra companyia de desdijuni us sembla un petit ser vingut d'un altre planeta, no tingueu cap dubte que us enfronteu amb un problema molt seriós. Teniu nas d'apagallums".

Ara que és desaparegut d'entre nosaltres (no per això menys recordat), he pensat treure aquesta petita observació; la d'un home que la seva professió li permetia conèixer molt de món, que els seus acudits eren un espatec de rialles i que valdria de veritat la pena que sortissin nous valors, perquè "quan el matxo és mort, val la pena que surtin traginers" i així podríem dir: "A bou vell, hem penjat aquella nova".

Tot això va fer que recordés que fa uns anys, i la notícia no pot caure per terra, que vàrem llegir (ho portava la premsa) que s'estaven fent uns experiments per tenir criatures per mitjà d'un vas cilíndric, de forma tubular, amb peu i proveït de bec, generalment graduat. Naturalment, jo vaig pensar que això no era cap cosa nova, perquè la televisió, que és un mitjà d'informació a l'alcanç de tothom, ens diu: "Los niños no vienen de París. Chupetín", i amb l'ajuda d'aquella senyora que li pregunten: "¿I a quién se lo has contado?-A la señora Maria, del tercero, que ésta a su vez se lo ha contado a su prima del pueblo", naturalmente que a hores d'ara ho ha de saber tothom. Però al llegir la totalitat de la notícia que deia que del resultat d'aquesta prova podríem arribar a tenir nens de laboratori, vaig tenir una gran sorpresa, i vaig dir: Cony! Ens han ben fotut! Perquè a mi, naturalment, encara estic pel sistema antic, i això de "Los niños probeta" ens podria causar molts disgustos.

Com que el diminutiu de creu, és creueta, vaig pensar amb la meua bona fe, i la falta de saber, que el diminutiu de prova, era proveta, i que el què s'intentava era fabricar un nen de prova. La meua opinió en aquells moments va ser que tot era bo de provar-ho i que de més verdes en maduren; però que si els nens es tenien de fer d'encàrrec s'hauria acabat allò de què "dels descuits en venen les llevadores" i que aquestes, naturalment, quedarien sense feina, perquè hi anirien els viatjans que passarien a recollir els "pedidos" i el més probable és que amb les ganes de vendre tinguessis la sorpresa de què et digués: quantes dotzenes en vol?, o bé que per tenir més comissió te n'enviessin dos o tres més dels encarregats.

Naturalment que això va ser la meua primera impressió. Ara ja sé que Probeta és la denominació que es dona a aquest vas cilíndric, amb peu, proveït de bec, etc.

Més tard, no fa gaire temps, ja anem per un altre camí; anem a fabricar "Super-Hombres". Sense oblidar la meua fallada anterior vaig pensar, es veu que la prova a donat resultat. Ara sí que no podem pas dir: "qui vulgui peix que es mulli el cul", ens els faran ja programats per savis; ara sí que s'han acabat "Los sesos de mosquito".

No obstant tinc una preocupació i és que si surten més cervells superdotats el més probable és que tinguem més màquines de destruir i que l'home del demà, com que no tindrà temps de pensar en l'amor, funcionarà amb coets supersònics. Només correrà un perill, i és que se li obstrueixi el xiclé del carburador.

He dit l'home del demà, però em cal afegir, si en queden d'homes el dia de demà; perquè hem de tenir en compte que la dona, que s'està revelant "antimatxista" és molt capaç de negar-se a tenir nens i que la nova generació siguin tots nenes. Això per acabar-ho de fotre tot per terra i que nosaltres els resignats "matxistes", acabem de perdre la base.

Queda solament una esperança. Que cadascú mirará el que més li convingui pel seu propi gust i la seva pròpia conveniència, i que no pensem allò de: "per un pet un casament". Que la vida seguirà el camí de sempre, mentre hi hagi homes i dones que s'estimin.

ERNEST PLANAGUMÀ I GARRIGA

A cinc dies del propassat 20 de març, amb les hores necessàries per haver reflexionat sobre el resultat de les eleccions al Parlament i abans de definir-se els partits sobre possibles pactes o opcions de govern, és inevitable fer en aquesta crònica política mensual un anàlisi dels resultats electorals.

Dits resultats han estat diferents al què la majoria pensava que serien. En realitat el què existia era un error de plantejament en el precàlcul de possibilitats. Es feien els supòsits partint de la base dels anteriors resultats electorals, tant els del 15 - J com els més recents del 1 - M (legislatives) o del 3 - A (municipals).

L'electorat, a Catalunya, en cadascuna d'aquelles consultes havia votat plantejaments molt diferents. El 15 - J del 77, hi havia un ambient per votar el què significués més accentuadament canvi al règim anterior. Això feu desplaçar uns vots a opcions polítiques que per molta gent no era autènticament la seva.

L'1 - M del 79, a les legislatives pel Congrés i el Senat, es plantejà un enfrontament Suárez - González (UCD - PSOE), el que feu que molts electors no reparessin en aquells moments en partits nacionalistes, per la seva poca incidència en la política de l'Estat.

El 3 - A, a les municipals, la gent pensà més en opcions locals, en persones, que en partits, el que fa que els resultats globals puguin no respondre a la tendència ideològica de l'electorat. Es veu clar el perquè a molts pobles els resultats d'unes i altres eleccions siguin tan diferents. Però han arribat les eleccions al Parlament de Catalunya i tots els pronòstics es basaven en els anteriors resultats, amb petits matisos o variants.

Arribada l'hora de la veritat, l'hora en què es jugava el ser o no ser de Catalunya, l'hora en què el que es decidia era qui havia de governar la nació catalana, la gent ha reaccionat i ha fet que els partits nacionalistes tinguessin un èxit espectacular, sortint amplemment guanyador Convergència i Unió (el Partit més votat) i Esquerra Republicana (el Partit amb una pujada espectacular).

I això no ha de sorprendre. Es diu moltes vegades que el poble no està encara preparat per a votar, que li falta informació i preparació, i això no és cert; el poble, quan se li demana que opini, que voti, i les opcions que

se li donen són clares i sap el què es juga, el seu vot és conscient, reflexiu, i pragmàtic. Virtuts aquestes, molt arrelades en el poble català.

Per tant, la primera valoració d'aquests resultats electorals del propassat dia 20, demostren que l'èxit electoral de Convergència i Esquerra Republicana es deu sobre tot, a què el poble entengué que per resoldre els problemes de Catalunya s'havia de portar al Parlament i al Govern de la Generalitat a gent de Partits d'obediència exclusivament catalana.

El vot comunista en aquestes eleccions ha seguit la tècnica de les altres. És un vot molt disciplinat, apoiat principalment per Comissions Obreres, i quin resultat és sempre semblant.

Els dos grans derrotats han estat el Partit Socialista i el Centrista, els quals han tingut grans errors en el plantejament de la campanya electoral, com són la vinguda massiva dels líders dels seus partits de Madrid. Aquest error, sobre tot, és el de l'UCD, amb la vinguda triomfalista del Sr. Suárez. Als catalans no ens agrada gaire que ens vinguin de fora, amb aires de perdonavides. Això i l'ambient centralista de la gent d'UCD, ha caigut malament i el carisma Suárez ha caigut en picat, sofrint una estrepitosa derrota que posa al cap del Govern en una situació molt delicada, després de les que ja tingué, tant a Andalusia com a Euskadi.

Els Socialistes, que fins ara havien estat la força més votada a Catalunya, han tingut també greus falles. La vinguda de Felipe González, Guerra i altres caps davanters de Madrid, no han afavorit gens als seus caps de Catalunya, menyspreuant a aquests, i donant una sensació de sucursalisme que l'antic PSC, abans de la fusió, no tenia.

Per altra banda el seu candidat Reventós tingué un error fonamental en la última Conferència Nacional dels Socialistes, a Barcelona, en anunciar que pactaria prioritàriament amb els comunistes. En un ambient de crisi econòmica, aquest tipus de pacte no donava confiança i ha fet molt mal als socialistes.

Els petits grups o grupets fins a quinze llistes, no han tingut incidència. En aquests moments encara està per decidir si el PSA tindrà o no dos escons al Parlament. Els altres, entre ells Solidaritat Catalana (el partit d'en Fraga a Catalunya), han fracassat fins a l'extrem de no treure cap diputat, ni arribar al mínim del 3% de vots.

L'abstenció ha resultat normal, semblant a la que es dona a la resta d'Europa. Hauria estat desitjable que en unes eleccions tan importants la participació hagués estat més brillant.

El panorama polític Català ha quedat molt clarificat. Els partits nacionalistes (C i U i Esquerra Republicana) com a grans triomfadors vertebren l'autenticitat de la ideologia del poble català. Estrepitosa derrota d'UCD. Fort retrocés dels Socialistes, que ha de portar a profundes reflexions en la seva futura actuació. I, per fi, el vot disciplinat dels comunistes, com sempre.

Aquest panorama fa necessari fer pactes de govern a la Generalitat, encara que es veu clara una entesa de C i U i ERC per poder governar i avençar cap a la formació d'un únic partit Nacionalista de Catalunya, que es podria convertir en la primera força política majoritària al nostre país per molt temps, donant l'estabilitat i confiança que ens fa falta per refernos i caminar amb ferma decisió cap a Europa.

JAUME CASADEMONT I PERAFITA
Senador per Girona

TINTORERIA
Nuria
LAVANDERIA
Abans «Los Mil Colores»

GIRONA

Tallers: Pedret, 21 -Tel. 20 12 26
Carrer Nou, 31 -Tel. 20 22 43
Rda. Pare Claret, 21 -Tel. 20 48 34
B. Carreras Peralta, 8 -Tel. 20 17
Major de Salt, 22 -TEL. 20 50 81 83
(SALT)

Cuida més bé la vostra roba

Com tots sabem, CONVERGÈNCIA I UNIÓ, ha estat el partit que més vots ha obtingut en les darreres eleccions al Parlament de Catalunya. Això ha fet, fa i farà que constantment se'n parli arreu del nostre Estat. Sembla ser també que en JORDI PUJOL fa mans i mànegues per tal de formar un govern per la Generalitat, però no ho aconsegueix tal i com desitjaria.

Tot aquest enrenou ha fet adonar-me de què al nostre Ajuntament han succeït últimament fets que potser molts dels bescanonins no se n'han assabentat. Tal vegada degut a què son apolítics, perquè tant s'els en fot, perquè molta gent diu allò de... ja s'ho faran, etc; però sí que he volgut que m'ho expliquessin per transcriure-ho i quedar així arxivat dins l'història del poble, ja que crec que un altre dia, tal vegada llunyà, més d'un serem els qui repassarem novament números antics de LAPILASTRA.

En primer lloc, ja presento el què diran; que d'aquesta entrevista, (que per cert és la número tretze), tot l'escrit és una propaganda política vers els membres de Convergència ficats dintre el nostre Ajuntament. Vull dir, abans que tot, que no pretenc de cap manera que això sigui així, ja que si bé jo sóc militant de Convergència de fa molt temps, ha estat ben poc el treball, per no dir gens, que he dedicat a la política Municipal, i he procurat allunyar-me sempre de tot el què envolta la política i més encara amb els meus escrits.

Per tal que m'expliquessin tot el que passa dintre l'Ajuntament m'he

reunit amb tots els membres de Convergència que per mitjà dels vots obtinguts formen part de la nostra Casa de la Vila, i que són actualment: Josep Masferrer i Puig, Josep Serra i Prat, Salvador Campsol i Frigola i Jaume Ruiz Muñoz. Ja encetant l'entrevista, els hi pregunto:

— Perquè heu dimitit de l'Ajuntament?

— Nosaltres no hem dimitit de l'Ajuntament, però sí que ens hem vist obligats a deixar els nostres càrrecs de treballar a les Comissions i Conselleries, degut a la imposició d'Unió Popular Bescanonina a tenir majoria dintre les Comissions, trencant radicalment els pactes que s'havien fet en formar per primera vegada l'Ajuntament.

— Abans d'arribar a aquests extrems, no hi podia haver manera de trobar-hi una solució menys radical per part vostre?

— Nosaltres vàrem intentar d'aplaçar la discussió degut a què, per malaltia, faltava el Tinent d'Alcalde Sr. Serra, però la postura intransigent del Sr. Alcalde ordenant la votació immediata, va fer del tot impossible el diàleg.

— Així, d'ara endavant, què penseu fer per la gent que us va donar el seu vot?

— Fora com estem dels càrrecs de responsabilitat, la nostra postura és la de recolzar les coses que ens semblin justes i necessàries pel bé del poble, i negarem el nostre vot i ajuda a les que creiem que vagin en detriment del progrés i benestar de Bescanó.

— Sovint s'ha sentit a dir que ells no han acceptat cap mena de

diàleg amb vosaltres. És veritat això?

— Sempre i ja des del primer dia, se'ns va fer saber que quedés molt clar que entenguéssim que nosaltres erem els vençuts i ells com a vencedor tenien el dret d'imposar les seves idees, el que ha fet impossible un diàleg obert i sincer entre tots.

— El Partit us ha ajudat alguna vegada a solucionar assumptes municipals o tan sols us ha ajudat moralment? Teniu plena autonomia?

— El partit sempre ens ha ajudat moralment, i ens ha aconsellat en els moments d'incertesa, però mai ha imposat la política de partit, deixant-nos una plena autonomia en tots els afers del municipi.

— Per quin motiu creieu que UNIÓ POPULAR BESCANONINA va guanyar les eleccions municipals a Bescanó i en tot el municipi?

— Nosaltres creiem que el fet de presentar-se una Candidatura Independent, no de Partit, va influir en l'ànim de la gent, i part del poble va creure oportú i escaient donar-los-hi el vot.

— I... creieu que és totalment independent UNIÓ POPULAR BESCANONINA?

— NO. Aquesta és una pregunta que no creiem necessari contestar-la ja que tothom sap que algun dels seus membres ha fet i està fent campanya per un determinat Partit, i que en definitiva sembla ser el que predomina dintre el nostre Ajuntament.

— Com veieu l'Administració de l'Ajuntament? Creieu que va per bon camí?

— Creiem que sí, que les coses es fan amb bona voluntat, però tal vegada faria falta més experiència per portar-les a terme, potser amb no tanta rapidesa i més reflexió, i al

mateix temps, més austeritat davant la situació econòmica que estem patint tots plegats.

— **Fa poc varen sortir publicats a la Bústia de LAPILASTRA uns escrits signats per l'Alcalde i el primer Tinent d'Alcalde. Aquests escrits anaven dirigits i destinats a algú de vosaltres en particular?**

— La veritat és que ens agrada saber a qui anaven dirigits o a qui feien referència, ja que el sentit que poguessin tenir era difícil d'entendre. El que nosaltres no trobarem gaire bé o gens, és que l'Alcalde, fos a qui fos a qui es dirigís l'esmentat escrit, sortís desafiant-lo, quan des del seu lloc creiem que s'hauria d'agermanar i no desafiar.

— **Què penseu del Butlletí oficial de l'Ajuntament?**

— Pensem que si bé ocupa un lloc en quant a informació local, es què ens preocupa i sobre el que ja hem fet repetides protestes, és el fet de no ser del tot imparcial com hauria de ser, i no reflexa tan sols el que passa a l'Ajuntament, sinó que s'utilitza per publicar versos i poesies i felicitacions, i al mateix temps propaganda per un grup determinat a càrrec del Pressupost Municipal.

— **Us tornariu a presentar en unes noves Eleccions Municipals per ocupar novament algun càrrec**

dintre l'Ajuntament?

— Nosaltres varem anar a l'Ajuntament amb molta il·lusió, i per tant amb unes idees molt clares pensant que amb serietat, eficàcia, honestitat i nacionalisme, podríem marcar unes directrius prou clares per tal de poder servir al poble el millor possible, i una vegada més tornariem a passar les dificultats i problemes viscuts, a donar proves de la nostra entesa, presentant la nostra Candidatura.

— **Us han sorprès els resultats de les passades eleccions al Parlament de Catalunya?**

— No ens ha sorprès gens la votació del poble al donar la gran majoria a Convergència i Unió; cosa que des d'aquí i en nom del Partit pel qual estem representats a l'Ajuntament, aprofitem per agrair-vos el vostre recolzament.

Com heu pogut comprovar, hi ha mar de fons dintre el nostre Ajuntament. En una paraula: **NO S'ENTENEN** entre ells, el que equival a dir que els qui en patiran les conseqüències, no seran els de Salt ni els d'Anglès, sinó nosaltres mateixos, tots els veïns del municipi de Besanó.

Tan bé que hagués anat que ja des del primer moment, per dir-ho

d'alguna manera a l'acte d'elegir l'Alcalde, s'haguessin posat tots d'acord i votessin tots onze a una mateixa persona! Doncs no, no va ser així, i ja des de llavors les coses no han pas anat gaire bé degut, en primer lloc, a la inexperiència de tots. És a dir, el poc rodatge d'uns i altres, l'afany de protagonisme dels primers, i per altre banda la poca ajuda moral que rebien els segons, han fet que succeïssin coses que no són, per desgràcia, pròpies del nostre Ajuntament, sinó que és un mal que s'encomana, i tan sols hom ha de llegir algun diari per assabentar-se de tots els embolics i entrebancs que en altres Ajuntaments no gaire lluny del nostre estan passant.

Queden encara tres anys per renovar el Consistori; per això s'hauria d'intentar posar-hi una "parche" a tot el que ha passat, i fer el que se'n diu en castellà "Borrón y cuenta nueva"; doncs jo crec que seria el desitg de molts dels bescanonins que disposéssim d'un Consistori unit com una pinya per solucionar tots els problemes que puguin presentar-se.

Costaria tan poc...!

**REVISTA
DE
GIRONA**

**REVISTA TRIMESTRAL
DEL SERVEI DE PUBLICACIONS
DE LA
DIPUTACIÓ
DE
GIRONA**

d'ací i d'allà

Per: JOSEP PALOU

A VUI ÉS PRIMAVERA

Servo un record d'altres primaveres, ja un bon xic llunyanes. Eren uns temps en què, a les nits de Pasqua es cantaven caramelles i als gotxaires se'ns feia un nus a la gargamella quan cantàvem al peu de la finestra de la cambra en la que hi dormia la de la trena rossa, els llavis vermells, la de les galtes de rosa, la del serrell graciós o la dels ulls blaus, que a cadascú ens enamorava.

Era un temps de molta penúria, en què en moltes cases encara no s'havien clos les ferides que havia deixat la guerra, en forma de gent absent, morta o empresonada. Però, malgrat tot, l'aire portava sentors de fulles tendres i flors tot just obertes; era primavera. Als joves se'ns inflava el pit i ens llançàvem al carrer a cantar la Resurrecció i l'arribada de la primavera. A conservar una tradició que ja gairebé estava oblidada.

Penso que d'una manera potser inconscient, amb la nostra joventut, amb aquell cantar pels carrers i a cada casa, intentàvem aportar a aquelles ferides una mica de bàlsam, una mica de consol, un fer participar de la nostra alegria amb aquells cants...

cantem l'amor que portem dins,
fem-lo arribar dalt la finestra,
fem-lo arribar als llavis vermells,
fem-lo vessar tot aquest vespre.

Malgrat la penúria, malgrat tot, sembla que pels carrers hi ressonaven més francs els adéus, les salutacions, els somriures...

No sé, jo diria que avui per la vida hi anem d'una manera diferent. Amb molta més abundància i facilitats hi anem més mal contents, més preocupats per nosaltres mateixos. Hi anem més estirats pel carrer, atrafegats per enlairar el pedestal que cadascú ens fabriquem d'una manera il·lusòria i del que tant temem caure'n.

Vivim insensibles a aquestes petites coses, petites però tan importants, que es produeixen al nostre entorn i que ens són donades de franc, amb escreix, per això potser, no els hi donem cap importància, ans al contrari creiem que ens son degudes, com són les fulles noves, els fruits, les flors, el sol, els canvis d'estació els nuvols, la

pluja, la salutació oberta i franca, el somriure amable...

És possible que, inclús si sentim alguna sensació plaent en aquest sentit, procurem dissimular-la, perquè això fa ésser feble, inclús de manifestar-ho se'ns podria tenir per una mica bajocs.

El que es porta és anar pel carrer amb cara d'importància, d'estar de tornada de tot, estirats, de no donar-nos compte ni de qui ens passa pel costat, i és que això fa ésser mascle, fa ésser valent. Que és cosa de mal educat tots ho sabem, però que hi farem, som així.

No sé, em pregunto de què pot servir aixecar banderes, si això no va lligat amb una millora de comportament de tots i cadascun de nosaltres i entre nosaltres mateixos. De què serviran totes aquestes reivindicacions promeses, si no procurem entre tots plegats posar una mica d'atenció a aquestes petites coses que ens semblen insignificants, sense importància i que en canvi vulgues que no, són l'essència de la bona convivència i de la felicitat col·lectiva.

Fa pena dir-ho, però en tots aquest dies no he sentit aixecar-se una veu que prometés enfortir una moral, que en tots els aspectes rodola cada dia més trepitjada entre la pols dels carrers i places.

Avui és primavera. Tant de bó que hi hagi qui canti caramelles.... Avui miraré amb més goig els ulls esbata-nats de la meva neta, l'apretaré ben fort contra el meu pit per fer-li sentir quant l'estimo; miraré el cel blau, les flors novelles, les fulles tendres, escoltaré el xerroteix dels pardals i tindrè un adéu sincer i un somriure amable, inclús tindrè un record per aquell amor que no va fruitar, perquè era massa tendre...

Això ho sent tothom, ho sé. El que passa és que hi ha qui té la valentia de dir-ho i qui té la feblesa de callar-ho.

I és que avui, estimat lector, res se me'n dona de qué se'm tingui per un caraïot, bajoc o somnatriutes, perquè avui, senyors, sense que se'ns hagi consultat, ho volguem o no, passi el que passi, hi posem bona o mala cara, avui senyors, avui.....és primavera!

BALANÇ DE SITUACIÓ DE LA NOSTRA REVISTA "LAPILASTRA"

Farà un any que la nostra Revista ha sortit al carrer. Considerem que ha estat un èxit l'aconseguir que la mateixa hagi viscut durant tot un exercici complert. Per primera vegada sembla ser que una Revista d'aquest caire haurà arrelat a Bescanó. Que quedi ben clar que aquesta continuïtat no la fan possible cap dels qui en aquests moments la coordinen; que molt bé podrien ésser unes altres persones les qui desenvolupessin aquesta tasca, ja que mai ens ha mogut l'afany de protagonisme, i sí tot un poble que la recolza i li dona el seu ajut. Sí, gràcies a tots vosaltres això és possible.

Però lògicament, la vostra Revista no es manté per ella mateixa, ja que com gairebé tot necessita d'un suport econòmic que ho faci possible i que com a vostra que és tenim de donar-vos a conèixer.

INGRESSOS

		% que incideixen sobre el total
Aportacions de Bancs (POPULAR, CAIXA D'ESTALVIS, CATALANA) (en concepte de publicitat i ajuda) ..	130.000'—	26'62 %
Aportació inicial donada per Jaume Casademont.....	50.000'—	10'24 %
Subscripcions i renovacions.	160.274'—	32'82 %
Anuncis i Publicitat	108.600'—	22'24 %
Revistes venudes al comptat	38.947'—	7'97 %
Total.....	488.300'—	

DESPESES

Impressió de la Revista	299.875'—	74'50 %
Distribució	19.260'—	4'78 %
Lloguers.....	28.000'—	6'9 %
Materials d'oficina i fotografia	50.981'—	12'66 %
Despeses Generals.....	4.403'—	1'09 %
Total.....	402.519'—	
Remanent en Bancs.....	85.781'—	

Excursió Cultural - Escolar

El dia 14 de març tota la tropa de la segona etapa d'E.G.B. del nostre Col·legi "Dr. Sobrequés", acompanyada de les seves respectives Professores vam fer una sortida Cultural patrocinada pel Servei d'Acció Cultural de l'Excma. Diputació de Girona.

Per tant em semblad'allò més correcte agrair l'oportunitat que se'ns dona de veure Ullastret, Empúries i les Coves de Serinyà, a més de l'obsequi d'un llibret explicatiu i un bolígraf, que per ara escriu molt bé.

Ens proporcionà dos magnífics autocars i un guia a cada un, que dominava molt bé la qüestió.

Cap allà les 9 sortirem en direcció a Ullastret (baix Empordà) meravellosa ciutat ibèrica construïda pels "indiquetes" el s. VI a. de J.C. i posteriorment habitada pels grecs en el s. V a de J.C.

Ens van explicar la construcció de la muralla, la xarxa de carrers, adaptats al nivell del terreny i les cases d'una o dues habitacions, quadrades o rectangulars. Visitarem el Museu on trobarem objectes de metall, fíbules o agulles, ceràmica, escultures...

Tal volta estava trepitjant la terra d'uns meus avantpassats. M'hauria agradat conèixer-los!

Ens despedirem de l'antic poblat, del seu paisatge lluminós i suau, que és el què queda d'un antic llac, i ens encaminarem a Empúries, passant per Torroella de Montgrí, des d'on ens vigilava el castell de Santa Caterina.

Empúries fou fundada l'any 600 a. de J.C. pels grecs; aquí deixaren impromptes de la seva avançada civilització: muralles, temples dedicats a diversos déus, cisternes, canals, botigues fixes o tabernae, tombes del barri cristià, una basílica paleo-cristiana...

Més amunt es troba la ciutat romana. Començarem per la necròpolis.

Veiérem mostra d'una casa decorada amb mosaics i vàries habitacions, amb termes particulars o sales de bany. El temple de Júpiter Serapis està reconstruït.

Sortírem per la porta de la muralla on es veuen encara les roderes dels carros romans, que ni les tramuntanades han pogut esborrar. Aquesta muralla, curiosament, és buida.

A la part de fora hi havia les restes de l'amfiteatre i la palestra.

En el museu veiérem la reproducció de l'estàtua d'Asclepsios, car els originals de valor es troben en el Museu Arqueològic de Barcelona, ceràmica, sarcòfags, peces d'una catapulta, capitells corintis, maqueta d'una casa romana...

Els mosaics romans ens encantaren, encara que els millors, com ja hem dit, són a Barcelona.

Saturats de pedres i d'Història, amb més gana que seny, dinàrem esplèndidament situats no lluny del llac, a Banyoles. Tampoc hi podia faltar una mica de joc i distracció i per això ens deixaren una bella estoneta a aquest fi.

De retorn passàrem per Serinyà on són famoses les coves prehistòriques. N'hi ha moltes, però només en visitarem tres: l'Arbreda, Mollet i el Raclou. Allà hi han trobat conills, cérvols, óssos, fins arribar a l'elefant prehistòric.

Jo anava pensant amb emoció amb els homes primitius, com vivien sense ni una de les nostres comoditats... Si no tenim llum una estona, si no marxa la calefacció!... Sense res del que ens fa agradable la vida, se la campanen i van anar posant les bases del nostre benestar.

Els han passat, han fet, han mort!...Farem tant no-saltres?

Qui ens assegura que segles a venir no es facin excavacions aquí on ara és Bescanó i trobin les ruïnes d'aquest important Centre Cultural "Dr. Sobrequés", del Temple, de la Plaça, de la nostra necròpolis?..

Déu ho sap!

Els Alumnes de 2.ª Etapa 1979-1980

ESPINET

CINE - PUB - SNACK BAR

Carrer Ponent, 20 - Telèf: 42 06 93
ANGLÈS

ELECCIONS AL PARLAMENT

A BESCANÓ, com a tots els pobles, no hi mancà la campanya electoral. Pancartes, cartells, adhesius...

Els més primerencs foren els Socialistes, doncs a poc de donar-se per iniciada la campanya ja penjaren les pancartes.

Més tard, i amb no molta pressa, ho feren els convergents.

A l'última setmana es programaren els mítings.

NACIONALISTES D'ESQUERRA amb poca assistència.

PSC-PSOE (SOCIALISTES) van animar el míting amb una cantada d'havaneres pel Grup Jacomet, de Sant Feliu. Parlaren: El Diputat Ernest Lluch, Manel Nadal i Miquel Comerma, tinent d'alcalde del nostre Ajuntament.

CONVERGÈNCIA I UNIÓ va ser potser el que va reunir més nombre d'assistents. Parlaren: Josep M.ª Nolla; Pi i Suñer, conseller de cultura de la Generalitat; Joan Saqués i Jaume Casademont.

CC-UCD (Centristes) varen tancar la ratxa de mítings. Parlaren l'Ernest Carreras, E. Planasdemunt, pagès, i en Josep Arnau, Diputat al Parlament de Madrid.

Durant el míting del Partit Socialista, va parlar el nostre Tinent d'Alcalde Sr. COMERMA.

Parlament del Senador Jaume Casademont en el míting que organitzà Convergència i Unió.

RESULTATS DE LES VOTACIONS DEL 20 DE MARÇ PER LES ELECCIONS AL PARLAMENT DE CATALUNYA

CANDIDATURES	BESCANÓ	VILANNA	ESTANYOL	TOTAL
Partit Socialista Unificat de Catalunya-PSUC	50	6	4	60
Partit Socialista de Catalunya-PSC-PSOE	213	38	25	276
Convergència i Unió - C i U	636	78	39	753
Nacionalistes d'Esquerra	24	1	9	34
Unitat Comunista	3	0	0	3
Esquerra Republicana de Catalunya-ERC	89	15	3	107
PSA - Partit Socialista d'Andalusia	4	0	0	4
Fuerza Nueva	1	1	0	2
Unitat pel Socialisme	3	2	0	5
Centristes de Catalunya-CC-UCD	77	11	5	93
Solidaritat Catalana	3	2	12	17
BEAN - Unitat Popular	7	1	0	8
TOTALS	1.110	155	97	1.362
Nuls	20	0	0	20
Blancs	2	0	0	2
TOTAL VOTS	1.132	155	97	1.384
CENS	1.463	258	168	1.890
% Participació	77'37	60	57'39	73'2

Municipi de Bescanó

el faldín

por TRALLERO d'A

¡Exquisitos estos calçots!
¡Este priorato es único!

¡Excelentes monchetas
con bufifarra, si señor!

¡Deliciosa la crema
a la catalana
¡Fantástica!!

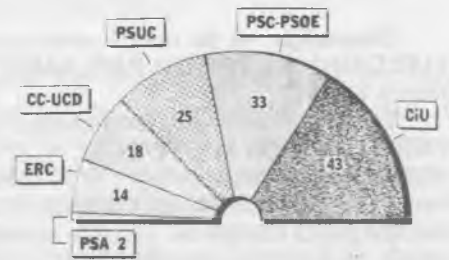
¡Te has fijado cómo se hace, Antón?...
Creo que ya podemos
contar con el voto del cocinero

MENT DE CATALUNYA

Distribució d'Escons

Imma

AUCA

— Per al Parlament Català el dia 20 varem votar.

— Amb tres setmanes d'anticipació va començar la funció.

— Els partits amb molta eufòria ens refrescaven la memòria.

— Pancartes, cartells, pegatines amb la nit d'amagatòi sortien a la llum del matí sorprenent al veí.

— La competència no hi mancà per a la Catalunya conquerir.

Tu un programa de 150 pàgines? Doncs jo un de 250. Tu una publicació il·lustrada? Jo un disc.

— Uns la volen aixecar, altres són més experimentats i d'altres la volen fer nova...

— Tu sardanes a la rambla? Jo un ball al pavelló. Una sessió per la mainada?... els pares ho agrairan.

— Cotxes cridaners: "AVUI, A LES 9, GRAN MITING..." Es paren a la rambla, al mercat, als pobles grans i petits... amb la més gran competència per veure qui crida més i el puguin sentir millor.

— Artistes, literats, científics, empresaris, treballadors, i algun hippy pene-dit, tots junts van a la saga per fer-se amb l'amor de la Catalunya.

— Més encara! A fi d'intercedir per aquest amor s'invoca a diferents sants de diverses advocacions.

— L'oració va ser ferma i els sants van arrastrar.

— I així a la Catalunya molt cofois li van parlar els sants: Felip, Santiago i Adolfo, i fins i tot San Blas.

— El dia 18 la gran carrera ha de parar. És l'esprind final. Objectiu: No deixar fanal per adornar ni paret per empaperar i la plaça s'ha d'adornar com si fos per anar-hi a ballar.

— L'últim minut s'ha d'apurar, doncs l'últim toc de les dotze van a donar.

— L'endemà, dia 19, tothom a reflexionar.

— La Catalunya, mentrestant, entre sospirs i prec, gemosa va somrient i airosa es va mantinguent.

— Fins que el dia 20, segura i complaent, sense reserves s'entregà al qui cregué seria el millor català.

— No hi valgueren prometes, ni paraules vanes i folles, sols el seny i l'esperit català, sincer, treballador, realista...

— Amics, la CATALUNYA VOL TOR-NAR A "SER RICA I PLENA".

AQUARI

Les eleccions del dia 20 varen ser quasi un rècord de vots emesos. Varen superar el 77% dels cens.

PARLAMENT D'EUSKADI

Diumenge -9 de març- amb pluja es celebraren les ELECCIONS AL PRIMER PARLAMENT BASC. Forta absència (48%).

Els 60 escons quedaren repartits així:

PARTIT NACIONALISTE BASC (PNV)	25
HERRI BATASUNA (HB)	11
PARTIT SOCIALISTA D'EUSKADI (PSE-PSOE)	9
EUSKADIKO EZKERRA (EE)	6
UNIÓ DE CENTRE DEMOCRÀTIC (UCD)	6
ALIANÇA POPULAR (AP)	2
PARTIT COMUNISTA D'EUSKADI (PCE)	1

Resultats que marcaren la continuació de l'inici del fracàs del Govern i el presagi del què esdevindria el 20 de Març a Catalunya

El triomf relatiu del nacionalisme (que sigui de dretes o d'esquerres, és un altre tema) ha quedat palès en quant a vots. Seguit de l'enfonsament d'UCD i el descens del PSE-PSOE.

Per fer una valoració objectiva cal remarcar el fort impuls d'Herri Batasuna (Unitat Popular. Vinculada a les opcions polítiques d'Eta-militar) així com la forta empenta d'Euskadiko Eskerra.

Curiós: Carlos Garaikoetxea, President del PNV i del Consell General Basc (CGV) no pogué votar ja que és de Navarra.

S'incorporara Navarra a Euskadi?

Herri Batasuna diu que no presidirà els escons que l'hi pertoquen. Que hi diu l'electorat?

I... inevitablement, vindran els pactes, les coalicions, els consensos per l'elecció del "lendakari"... per la responsabilitat de l'oportunitat històrica... per la pacificació.

"De nosaltres, si amb el temps algun home de bona intenció recordés el què hem escrit, que pugui dir : no foren llògics, ni conseqüents, ni bons; que pugui dir: Foren rebels perquè volgueren ser justos". (Pio Baroja)

IMMA

LLIÇONS DE CATALÀ

Lliçó 12.ª

Ortografia de g-j.

els mots que porten les combinacions jecc o ject: injecció, subjecte, projecció, injectable, objecció...

Per tenir el mateix só davant de e i de i es confon la seva ortografia.

S'escriu g i no j davant de e i de i. Encara que hem d'escriure monja, platja, viatjar; pòsarem g i no j a monges, platges, viatgem, viatges, girafa, paratge, rellotge.

Vocabulari

Així també de menjar: menjo, menja, menjarem, però menges, mengeu, mengen, mengin.

Crits d'alguns animals:

Són excepcions: els mots jerarquia, jeroglífic, jeu- re, jeia, majestat, jejúnum (segona porció del budell prim), jersei i alguns noms propis com Jesús (jesuïta), Jeroni, Jeremies, Jehovà.

El caball, renillar o ahimar (relinchar). El gos, lladrar, bordar, jaupar (ladrar). - El gat, miolar (maullar). - El xai, belar, belegar, begallar (balar). - La gallina, escatainar, escainar (cacarear). - El porc, grunyir, gardednyar (gruñir). - El llop, udolar, ulular, ganyolar (aullar). - El colom, parropar, parrupejar (arrullar). - L'ase o el ruc, brammar (rebuznar). - Labella, brunzir, brumir (zumbar).

ESPERANÇA... DESESPERANÇA...

Remenant entre els vells papers que tinc a casa, que em recorden temps passats en què la curiositat devorava tot el què arribava a les mans i a l'esperit juvenils, per tal d'aprendre i seguir un camí que llavors s'iniciava sense saber exactament on conduiria, he descobert un escrit que jo havia copiat d'un llibre que arribà a les meves mans deixat per algun benvolgut amic i que en aquell temps em va impressionar tant que vaig copiar-ne un troç escollit per poder recordar-lo quan em convingués. Al cap dels anys l'he tornat a llegir i encara que no m'ha colpit com la primera vegada, he de reconèixer que m'agrada molt, em penetra a l'ànim i crec que reflexa d'una manera molt precisa l'abatiment, la deixadesa, el refredament espiritual dels nostres dies, la frustració de molta gent, el desordre general en què ha caigut el món, i també per altre banda obra una finestreta a l'esperança, una finestra que mira a un univers on no hi ha materialismes. És un cant a la desesperació i al mateix temps a la sublimació espiritual pels que sàpiguen veure el missatge final que transmet.

El llibre es titulava "NOSTALGIA DE DIOS" i l'autor era Peter Van der Meerck, un desconegut per a mi.

Si el comenceu a llegir ja no podreu deixar-lo fins al final.

El troç en qüestió diu així:

"Avui he passat un dia d'insoportable abatiment. Una aclaparadora desesperació davant la vida m'ha tingut paralytitzat. Onsevilla que ha mirat el meu esperit, he trobat tenebres i la desesperant manca de sentit, i la buidor. Tot el que jo admiro i estimo en aquesta ciutat i a altres llocs, els aconteixements històrics, la càtica vida a través dels segles, l'afany dels homes perseguint un ideal o els més baixos plaers, la ruïna de les civilitzacions, el canvi dels temps, l'art, el domini del món, la bellesa, la religió i aquests càntics de l'Església, nostàlgics, plens de melangia, tot això és per a mi una quimera, una al·lucinació, una mentida, un miratge, buidesa sense un mínim de contingut, quelcom sense objecte i fofo. La vida em sembla un etern precipitar-se al abisme. Tot s'enfonsa, tot s'acaba, jo he vingut a la terra i hi ha dintre meu una ànima que anhela ésser immortal. Res del que conec pot satisfer l'anhel de la meva ànima. El meu esperit se sent pres del vertigen al contemplar les estrelles del cel, una angoixa infinita s'apodera de mi quan penso en la història de la Humanitat. No entenc res, no m'explico res. No és absurd agafar-se seriosament qualsevol cosa del que sembla ple de valor als ulls dels homes, de tot el que ha succeït, succeeix o succeirà a la nostra terra, veient que tot això es desenvolupa en presència de l'immens univers, en presència de més de tres-cents milions de sols que a velocitat vertiginoses descriuen òrbites infinites, si es pensa en els altres universos, exteriors al nostre, que mai coneixerem, movent-se per tresqueres ignorades? No n'hi ha pas per posar-se a riure si hom s'atura per un moment a pensar en aquest joc dels sols, en aquesta dansa dels sistemes solars? Lector, no veu la teva imaginació per tot arreu un abisme sense fons mentre que hom va pels carrers, flanquejats d'establiments plens d'articles comercials, es troba amb persones de semblants seriosos, o es veu l'estimada que ens somriu deliciosament? Quin és el

significat de la terra? Els emperadors ocupen els seus trons vestits amb esplèndides indumentàries i estrelles de pedres precioses; un Papa beneeix a la multitud postrada als seus peus; els exèrcits es llencen uns contra els altres i el mateix dia, a la nit, milers i milers de morts i mutilats cobreixen els camps de batalla; un amant canta les més boniques complantes a la seva estimada i, desdenyat, es suïcida; nens que es desperten; éssers humans que tanquen els ulls per sempre més; les estacions de l'any que passen una rera l'altre com miracles sobre la terra; un dia, un de tants en el decurs dels temps, es crucifica a un home, un Déu?; la nostàlgia punyent per no se sap què, fa plorar els homes davant les platges de l'eternitat, els seus braços estesos cap a les estrelles que potser deixaren d'existir fa segles i més segles. A la terra, enmig dels sols, l'home solitari, el pensament del qual és capaç de remuntar-se a llunyanies que ultrapassen el punt més apartat de l'òrbita dels astres més llunyans. Què pot significar per a mi aquest cas, oh estimada Cristina, les molèsties de la vida quotidiana? Tot perd el seu valor. I les tenebres són espantoses. Em veig a mi mateix com una pedra que cau i cau i continua caient i mai més cessarà de caure. Com trencar les cadenes? Com escapar d'aquest esclaiós desterrament? A on fugir? Com alliberar-me? No és cosa d'admetre que he nascut per morir a la fi totalment! I el nostre amor, Cristina, la nostra profunda felicitat? De repent, me'n recordo de les paraules que Jesús dirigí a aquell facinerós: "Hodie mecum eris in paradiso". Déu meu, què signifiquen aquestes paraules? Com un infant abandonat em sento mortalment trist, i el meu cor s'asfixia en el univers visible. Deu existir quelcom enorme que jo ni tan sols presumeixo".

Per la traducció i transcripció,

LLUÍS S.

CONSTRUCCIONES METALICAS RIERA, S. A.

SERRALLERIA EN GENERAL

PORTES D'ACER

* ENROTLLABLES	* CORREDERES
* BALLESTES	* BASCULANTS
* PLEGABLES	mogudes electrònicament a distància.

Tallers: Montfullà - Telèfon 44 03 07
C/. Major de Salt, 308 -Telèfon 20 41 17 - SALT -Girona

BÀSQUET - GIMNÀSTICA - ESCACS - FUTBOL - ATLETISME - PING-PONG

NOVA ETAPA D'INFORMACIÓ ESPORTIVA

Per tal de no fer tan monòtona aquesta secció d'esports i atenent el prec fet per alguns lectors, a partir d'ara farem comentaris dels aconteixements més importants d'aquesta activitat, en què hi participi alguna entitat bescanonina.

Per començar i no tenint cap més representació actual de l'esport ací a Bescanó, l'encetarem amb el futbol i farem palesa la gran victòria que l'equip de 3ª Regional va aconseguir el passat diumenge dia 16 de Març.

CELÀ 0 - BESCANÓ 7

Tal com hem mencionat abans, el Club Esportiu Bescanó, va aconseguir una gran victòria en el seu desplaçament al camp del Celrà, per un rotund i crescut resultat.

Va dirigir el partit el col·legiat gironí senyor Sebastià Rivas i Masferrer, qui no va tenir cap mena de problema en vers els aconteixements i el desenvolupament de l'encontre.

Per part del Bescanó, van jugar: en Matas, Formento, Boada, Casademont, Cobo, Hernández, Ferrer, Delgado, Arbolea, Castaño i Gallego. Sortint com a suplents i jugant a la segona part en Garcia i en Chaves.

Els gols per part dels nostres jugadors varen ésser aconseguits per Arbolea (dos), Castaño (dos) i per en Formento, Gallego i Ferrer, (un cadascun).

Al final del partit els jugadors varen ésser felicitats per l'entrenador Aguilar i per els membres de la Junta Directiva, així com pels aficionats desplaçats al camp del Celrà.

Resultats, Classificació i Calendaris

FUTBOL

3.ª Regional

Resultats

Bescanó - Coma Cros	2-1
Banyoles - Bescanó	0-1
Celrà - Bescanó	0-7
Sant Hilari - Bescanó	3-1

Classificació (fins el 16-3-80)

Sant Hilari 45; Tossa, 43, Bescanó, 38; Breda, 35; Caldes, 34; Fornells, 33; Sàbat, 32; Banyoles i Coma Cros, 31; Vidreres, 23; Bonmatí, 16; Sant Gregori, 15; At. Breda, 13; Sant Pons, 13; Celrà, 11; i Sant Pere T. 6.

Calendaris

23-3 Bescanó - Girona (el Girona retirat).
30-3 Bonmatí - Bescanó, a les 11'30
13-4 Bescanó - Sant Gregori, a les 11'30.
20-4 At. Breda - Bescanó, a les 5.
27-4 Bescanó - Tossa, a les 11'30.
4-5 Sant Pons - Bescanó, a les 11.

JUVENILS

Resultats

Amer - Bescanó 2-1.
Bescanó - Coma ros 3-6.
Bescanó - At. Olot 3-1.
Les Planes - Bescanó 0-0

Classificació (fins els 16-3-80)

La Callera i Sant Roc, 39; Batet, 38; Banyoles, 32; Sant Pere M., 31; At. Olot, 28; Coma Cros, 24; Montagut, 23; Bescanó, 21; Besalú, 20; Les Preses, 16; Bonmatí, 14; La Canya i Sant Gregori, 13; Les Planes, 11; i Amer 9.

Calendaris

23-3 Sant Pere M. - Bescanó, a les 11'30.
3-3 Bescanó - Sant Gregori, a les 11.
13-4 Banyoles - Bescanó, a les 19.
20-4 Bescanó - Bonmatí, a les 11'30.
27-4 Bescanó - Les Planes, a les 10.
4-5 Les Preses - Bescanó, a les 10.

INFANTILS

Resultats

Celrà - Bescanó 6-5.
Bescanó - Pontenc 2-1.
At. Olot - Bescanó 5-2.

Classificació (fins el 16-3-80)

Sta. Pau, 46; Sant Roc, 42; At. Olot, 38; Doble Set, 37; Bescanó, 30; Montessori, 24; Celrà, 23; Sant Pere M. 22; La Canya i Amer 19; Sant Jaume, 15; Sarrià, 14; G.F. Professional, 13; Hòstoles, 12; Les Planes, 10; i Sporting, 5.

Calendaris

22-3 Bescanó - Santa Pau.
29-3 Amer - Bescanó.
12-4 Bescanó - Sant Jaume.
19-4 G.F. Professional - Bescanó.
26-4 Bescanó - Sporting.
3-5 Sarrià - Bescanó.

ALEVINS

Alba Bescanonina - Font de la Pòlvora (el Font de la Pòlvora retirat)
Maristes - Alba Bescanonina, 4-0.
Sarrià - Alba Bescanonina 2-1.

BENJAMINS

Alba Bescanonina - Sàbat 0-2.

Calendaris

19-4 Llagostera - Alba Bescanonina.

Una bonica vista de l'actual camp d'esports, que tots desitgem que ben aviat canviï d'emplaçament. Llavors, tan sols serà un record aquesta fotografia aèria. Hem de felicitar a l'encarregat de marcar el camp per les seves línies tan rectes.

TALBOT

GERAUTO

AUTOMOVILES
TALBOT

CONCESIONARIO

Dodge

CAMIONES

Carretera Girona-Merassa, s/n. - SALT
Teléfono 20 06 74 - 20 41 16 - 21 28 00
Exposició: Sta. Eugènia, 7 - Tel. 20 65 35
Usats: Poeta Marquina, 3 - Tel. 20 85 70
GIRONA

Bescanó, hi era present

Demostració artesana de l'elaboració d'embotits.

Barcelona ha estat durant els dies del 8 al 14 del mes de març escenari del Certamen Internacional anomenat "ALIMENTARIA 80", en el que hi varen prendre part moltes cases comercials d'arreu del món. El Certamen, va ésser inaugurat oficialment pel delegat provincial del Ministeri de Comerç i Turisme senyor Josep Ramon i Borrell, en companyia del governador de la província senyor Belloch, pel president de la Fira, senyor Nomen, així com altres membres del Comitè Organitzador i expositors.

A última hora de la tarda, també el va visitar el Ministre de Cultura senyor Ricardo de la Cierva.

L'acollida en el Certamen, tant en el dia de l'obertura com el següent dia que era diumenge, va tenir molta espectacularió de públic d'arreu de Catalunya.

Dintre els molts aspectes del Certamen, i en especial a les exposicions, va tenir la satisfacció de comptar amb molts expositors de les nostres Comarques gironines, els qui de bona gana ens varen explicar la finalitat que allà ells hi anaven a buscar. Entre dits expositors si trobaren persones molt conegudes dintre l'especialitat de l'indústria i del comerç alimentari.

Entre aquestes empreses i en l'estand n.º 4, hi estava present l'empresa Casademont, S.A., en el que els treballadors Sabench, Gironès i Consol hi feien demostració directa de la manera de treballar la carn per fer embotits. Així mateix, s'ha de fer es-

pecial menció de l'empresa Casademont, S.A., la qual va obsequiar a tots els seus treballadors amb un dia de germanor, fent un bon dinar al Restaurant "Les 7 Portes" de Barcelona.

Un petit accident també hi va ésser, quan l'autocar en el que hi anaven els treballadors i acompanyants va tenir que fer un frenat brusc i l'Antònia de la botiga de Comestibles (la dona den Pere Armengol) va rebre a les cames, tinguent que ser traslladada a un dispensari municipal de la ciutat Comtal. Tot seguit, després de dinar, va viatjar a Bescanó amb un cotxe particular.

També endemés de l'esmentat diumenge, diada de germanor dels treballadors de Bescanó, el Certa-

men va continuar fins el divendres, dia 14, i en ell varen tenir-hi lloc conferències, col·loquis, etc. coordinats i dirigits per homes de prestigi internacional dintre de la matèria alimentària,

Entre altres i per ésser un dels polèmics, recordem el que fou organitzat pel Banc Occidental i per IRESCO, el passat dia 12, i en el que hi varen prendre part el senyor Josep Saperas i Martí, que és president de VEGÉ Espanyola, per part de l'indústria francesa va intervenir el senyor Edouard Lecrec, que és president del grup cooperativista Lecrec, i el senyor J. Halley, de l'empresa Promodes, qui representava al capital multinacional.

La gran polèmica que va sorgir, va ésser deguda per part dels senyors Saperas i Lecrec, contra les exposicions del senyor Halley, qui defensà l'intrusisme Internacional del gran capital en la distribució dintre del sector alimentari.

Per altra banda "ALIMENTARIA 80" també va tenir la seva "gran guerra" i va ésser a l'últim dia amb la nefasta actuació de la Cambra de Comerç de Barcelona i la FOIM, on la persona del conegut home de negocis n'és president, Josep Maria Figueres i Domènech, qui va prendre una actitud provocativa i de desagraïment envers els expositors, fent repartiment de butlletes convocant ja la propera organització de la nova "Alimentaria-82", sense tenir en compte ni al Comitè Organitzador ni als mateixos expositors. Per aquest fet, el Comitè Organitzador, dirigit pel senyor Nomen, va dimitir.

Dintre de tot aquest bat-i-bull de "Alimentaria-80", la va cloure el Ministre d'Agricultura, senyor Josep Lamo de Espinosa.

Vista general Stand Casademont

A L'ANY 1787

Aquesta setmana m'he trobat a Madrid, que per haver vingut per assistir a una Comissió sobre la Llei del Consell de Seguretat Nuclear, durant el matí no he tingut sessió de Ple i he aprofitat per visitar la Biblioteca del Palau Reial.

Quan hi he entrat, m'han fet passar uns uixiers cap a la Sala de Lectors, i he quedat sorprès en trobar-hi l'Ernest Lluch, que hi estava investigant sobre el Llibre que comenta de Caresmar.

El meu interès era trobar-hi els qüestionaris o interrogatoris que a finals del set-cents Francisco Zamora va demanar a tots els Ajuntaments de Catalunya, per fer-ne una història del Principat. L'idea era escorcollar els interrogatoris dels ajuntaments de Girona per a una posterior publicació.

Però la fita no ha estat aconseguida de primera, sinó que un cop examinades les fitxes, i donat que les matèries eren poc explícites, pels llibres o manuscrits que he demanat ha resultat que m'ha arribat a les mans el famós Cens de Floridablanca que es feu en el 1787.

Com que la gent de Lapilastra m'havia demanat un article per a la Revista, vaig pensar tot seguit en cercar les dades estadístiques que feien referència a Bescanó, per si podien ser d'interès pels seus lectors.

I heus ací que de seguida vaig tenir totes les dades que el 1787 l'Ajuntament de Bescanó havia declarat, les quals eren així:

	SOLTERS		CASATS		VIDUS		TOTAL
	-H	D	H	D	H	D	H+D
fins a 7 anys	26	20	—	—	—	—	46
7 a 16 anys	30	24	—	—	—	—	54
16 a 25 anys	8	22	—	—	—	—	30
25 a 40 anys	—	—	32	30	—	—	62
40 a 50 anys	—	—	12	14	—	—	26
més de 50 anys	2	—	—	—	3	5	10
	66	66	44	44	3	5	228

D'aquestes dades se'n pot desprendre que a Bescanó en aquell temps no existia gaire població envellida, dit en altres paraules que les persones no tenien gaires anys de vida, com ara. Actualment en un país desenrotllat econòmicament, la població de més de 50 anys representa el 25% de la piràmide d'edats, mentre que a Bescanó només hi havia cap un 5%. L'esperança de vida ha avançat molt en els darrers temps gràcies a menys esforç físic en el treball, menys hores laborals, i més alimentació i cura sanitària.

Una altre característica dels bescanonins d'aquells anys és que no es casaven abans dels 25 anys, cosa ben contradictòria si pensem que la vida era més curta que no pas ara. Aquest fet el vaig poder comprovar en altres pobles de les nostres comarques, en el mateix Cens de Floridablanca, i amb població agrícola.

En el mateix Cens hi constava l'estructura professional de la població, la qual transcrita és la següent:

Cura.....	1
Acòlito.....	1
Labradors	20
Jornaleros.....	28
Criados, a mà "Mossos"	14
Dependiente de la Cruzada	1

Es demostra que l'única activitat de Bescanó era l'agricultura, doncs no existia cap altre professió, com artesà, comerciant o fabricant, etc. Hem de suposar que el repartiment de la propietat, pel nombre de mossos i de jornaleros, no devia ser gaire extesa. Si calculem que els 20 llauradors eren propietaris de la terra, i la resta, o sigui 42 jornaleros i mossos els assalariats, fa pensar que la propietat estava força concentrada en poques mans.

Feia temps que ja havia llegit el folletó "Bescanó", Notes Històriques", elaborat per Lluís M.ª de Puig i Josep Clara, on vaig saber que el segell municipal durant el segle passat era amb la lletra inicial i final de Bescanó: BO. Però, en veure que en el Cens a sota una diligència on es certificava l'autenticitat de l'estadística hi figurava aquest segell, no vaig poder deixar de copiar-lo, dintre de les meves limitacions artístiques, i us el dissenyo per al vostre coneixement.

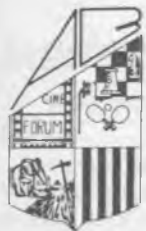
FRANCESC FERRER GIRONÈS

IGLESIA PARROQUIAL DE BESCANÓ

A. BORRERO

Com que l'article parla dels nostres avant-passats, reproduïm a la mateixa plana un gravat fotogràfic que ens mostra el projecte d'ampliació del temple de Sant Llorenç, Patró del poble, a l'any 1950 i que no es va portar a terme degut a que es decidí fer-ne un de nou: el de l'Assumpta.

Després de les eleccions de la nova Junta Directiva, la mateixa s'ha reunit tres vegades en plenari i diverses en comissions. Dels temes tractats i que pel seu relleu poden interessar als bescanonins són:

BALL DEL JOVENT

L'Associació dona gran suport a la secció de Ball que sota la direcció dels responsables Marc, Llorenç i Nando es celebra als locals de l'Alba les vigílies de festa de forma alterna. Aquest ball reb el nom de "Grup Impacte".

ACAMPADA DE SETMANA SANTA

El grup responsable d'Excursions ha planificat una Acampada per a tots els socis que ho desitgin, des del 3 fins els 6 d'Abril, als terrenys del "Sobirà".

BALLETS POPULARS

L'Associació, en col.laboració amb la Delegació Provincial del Ministeri de Cultura, ha organitzat pel proper dia 11 d'Abril, a les 9 del vespre, un vetllada de ballets populars, a càrrec dels grups "Folklorique RENAISSANCE" de Vedène (Rosselló francès) i "Ciutat de Girona" de la capital de la nostra província.

L'entrada serà gratuïta pels socis i familiars. Pels no socis el preu serà de 50 ptes. pels petits fins a 14 anys i de 100 ptes. pel grans.

NOMENAMENT DE DELEGATS

Per a la seva bona organització l'Associació ha mantingut diverses reunions i en elles s'han elegit els següents delegats:

- Colles Sardanistes**..... Jaume Mas i Enric Esteve.
- Cinema**.. Pere Tarrés, Dolors Solernau, Ferran Serrano i Joan Domènech.
- Ball "Grup Impacte"**..... Marc Batallé.
- Futbol**..... Josep Solé.
- Locals**..... Pere Tarrés i Joan Ciurana.
- Relacions Públiques**... Pere Tarrés, Carmelita Aubert i Josep Arbat.
- Teatre**..... Joan Ciurana i Joaquina Ventura.
- Prensa i Propaganda**..... Assumpció Vivó i Josep M.ª Masmiquel.
- Excursionisme** . Jaume Mas, Ferran Serrano i Joaquina Ventura.

A més a més, la Junta Directiva va aprovar el nomenament dels Socis Sr. Josep Ferrer com a responsable del ping-pong i del Sr. Figueres com a responsable d'escacs.

Un membre de la Junta Directiva estarà els dimarts, de 9 a 10 del vespre, en el despatx del Cinema Unió, telèfon 44 01 60, per a atendre a tots els socis que ho desitgin, així com a tot el poble en general.

Secció Premsa i Propaganda

ASSOCIACIÓ FAMILIAR «ALBA BESCANONINA»

BESCANÓ

Acampada de Setmana Santa per a Socis

- Dies:** Del 3 al 7 d'abril de 1980.
- Lloc:** Ermita de Santa Creu de «EL SOBIRÀ».
- Sortida:** Dijous, a les 3 de la tarda, de la Pista de l'Alba.
- Tornada:** Dilluns a la tarda.
- Preu:** En dipòsit, 1.000 pessetes en el moment de la inscripció.
- Dinar de germanor i cloenda:** El dilluns, a la 1 de la tarda, es farà un dinar de germanor i cloenda per a tots els socis.
- Inscripcions:** Als locals de l'Alba o als membres de la Junta en Jaume Mas, telèfon 44 01 47, i en Ferran Serrano, telèfon 20 26 50.
Per a l'Acampada fins el dia 31, a les 10 de la nit.
Per al Dinar de Germanor fins el dissabte, dia 5, a les tres de la tarda.
- Notes:**
 - Només s'acceptaran nens i nenes sense acompanyants a partir dels 9 anys.
 - Tothom qui pugui que porti tenda; taules i cadires.
 - Tots els acampats han de portar sac de dormir o manta, plat, forquilla, etc.

Divendres
11
Abril

Vetllada Folklorica a Bescanó

A càrrec dels Grups:
«FOLKLORIQUE RENAISSANCE»
de Vedène (Rosselló francès),
i «Ciutat de Girona», de Girona.

Hora: A les 9 de la nit.
Lloc: Cinema Unió

Preus: Mainada fins als 14 anys, 50 ptes.
Grans, 100 ptes.

Socis i familiars entrada gratuïta, prèvia presentació del carnet

Aquest acte es fa en col.laboració amb el Ministeri de Cultura.
Us hi esperem!!

Associació Familiar "Alba Bescanonina"
Carrer Masch, 29
Telèfon 44 01 60
BESCANÓ

Benvolguts veïns:

Havent-se celebrat eleccions el passat dia 23 de febrer, va sortir elegida per l'Assemblea la següent Junta Directiva:

President: Pere Tarrés i Capdevila
Sots-President: Joan Ciurana i Comas
Tresorer - Comptador: Ferran Serrano i López
Secretari: Josep M.ª Masmiquel i Cullerell
Vocals: Josep Arbat i Vall-Ilosera
Carme Aubert i Casadevall
Marc Batallé i Borrell
Joan Domènech i Llunell
Enric Esteve i Agustí
Jaume Mas i Rebull
Josep Solé i Torrent
Dolors Solernau i Llobera
Joaquina Ventura i Callis
Assumpció Vivó i Martinell

Aquesta nova Junta es posa a disposició de tot el poble i dels Socis en particular. Per tal motiu ens agradaria qualsevol suggerència pel millor funcionament de l'Associació i en benefici de tota la comunitat.

Essent els fins d'aquesta Associació el desenvolupament d'activitats culturals, esportives, recreatives i socials a tot el poble, el nostre objectiu és que hi estiguin representades totes les famílies bescanonines.

Esperem la vostra col.laboració!

LA JUNTA DIRECTIVA

NOTA: El despatx de l'Associació estarà obert els dimarts, de 9 a 10 de la nit.

LA COMUNIÓ DE DUES VEUS

“UN HOME APASSIONAT” per Fermí Reixach i Ignaci Alcover

Estic convençut de què no hi ha tries poètiques bones. L'arbitrarietat n'és sempre base, per molt que hom assagi de disfressar-ho sota criteris antològics saberuts i seriosos. I em sembla que l'arbitrarietat és, precisament, la millor garantia perquè una tria de poemes tingui un sentit, una “justificació”. Els poemes que componen aquest concert-recital o recital-concert (una fórmula nova sempre és difícil d'etiquetar) són fruit d'una tria arbitrària. Responen als gustos de la persona que n'ha de ser vehicle de comunicació, i això, d'entrada, ens hauria de tranquil·litzar, encara que hi manqui aquest o aquell. Ens trobem davant d'una mostra de la poesia catalana de tots els segles, però cap criteri temàtic o literari no pretenen justificar-se de les inevitables exclusions. Tanmateix, aquests poemes han estat triats amb una finalitat que invalida qualsevol possible objecció: la tria és el fruit d'un treball pacient de lectura i assimilació, de recerca de possibilitats expressives, d'acomodació a la combinatòria música-paraula, destinats a una forma de presentació relativament inèdita que no és ni recital poètic, ni lieder, ni poesia il·lustrada amb fragments musicals “ambientals”. Una constant, però, s'endevina en la selecció: la poesia triada recull aspectes del que podríem anomenar, amb una formulació certament ambígua i suada, l'home i el seu entorn. L'èxtasi i la contemplació, la introspecció o el crit, sorgeixen de les diverses formes de l'aventura humana: les manifestacions intel·lectuals, amoroses, cíviques, lúdiques. I això és, certament, una bona base per a unificar estils i formes poètiques diverses, per a subministrar al conjunt una connexió travada que condueixi a la comunicació poètica desitjada. Una tria arbitrària, sí, però també una tria “humanística”, projectada d'entre la riquesa d'una poesia, la catalana, que ha travessat totes les modes culturals i literàries amb una insobornable vocació de testimoni individual i col·lectiu. A partir d'això, i en un intens treball conjunt, la fusió del Verb, per utilitzar una denominació maragalliana que apareix ara i adés amb el só més abstracte de la música, que en subratlla els continguts o en distancia l'expressió, i que té també la seva pròpia autonomia de llenguatge. Dos móns fosos i paral·lels, dos professionals conjuntats en una experiència prenyada de suggeriments.

— Nascut a Lloret de Mar, realitza estudis d'interpretació successivament a Estudis Nous de Teatre i a l'Institut del Teatre. Paral·lelament, treballa en diversos espectacles de teatre independent i professional: Teatre d'Orta, Els Comediants, Els Joglars.

El 1976, intervé en la creació del Teatre Lliure, on ha participat en tots els seus espectacles: La Cacatua Verda, Títus Andrònic, Heda Gabler, La vida del rei Eduard II d'Anglaterra, Abraham i Samuel, La Bella Helena, i Les Tres Germanes.

— Estudià amb Lluís Claret a Barcelona, amb Radu Aldelescu a París, bo i seguint cursos d'interpretació amb Enric Casals i Jacqueline du Prés. En acabar els tres anys d'estudis a París va aconseguir l'“Excellence”. També va assistir als cursos Beyreathy a Londres amb Sandor Vegh.

Està integrat al G.I.C. (Grup Instrumental Català) des de la seva fundació, a l'Orquestra de Cambra de Solistes i al Quartet Català de Joventuts Musicals.

Darrerament ha aconseguit el Primer Premi del Concurs Permanent per a Joves de les Joventuts Musicals d'Espanya.

Actualment està becat per la Fundació March per ampliar estudis a la Universitat de Boston.

POEMES de: Josep Carner, B. Roselló - Porcel, S. Espriu, J.S. Papasseit, J. Alcover, M. Martí i Pol, V.A. Estellés, D. Bonet, J.M. Segarra i altres.

MÚSICA de: A. Zódalý, E. Toldrà, Ravel, B. Britten, I. Alcover, J.S. Bach, Txaikovski, Tídinchenko.

BÚSTIA DE LAPILASTRA

Hola, amics: Em dic Joan Solà i sóc de Santa Colomà de Farners.

Fa uns dies vaig llegir el n.º 10 de la vostra Revista per tal d'assabentar-me del què deieu del meu oncle, Miquel Segur. No tothom té la sort d'ésser nebot d'un artista de la fusta com ho és ell i francament n'estic molt cofoi de ser-ho.

Aprofitant, doncs l'avinentesa, vaig repassar exhaustivament les diverses seccions de la vostra revista i tinc que felicitar-vos per la vostra tasca. Tanmateix m'agradaria parar esment en totes les seccions, però m'allargaria excessivament. Deixeu-me, però, felicitar-vos per haver fet un recó a la memòria d'Albert Camus amb l'excel·lent selecció de cites que d'aquest filòsof fa una tal Imma; la filosofia és una de les meves debilitats. Això no obstant, el meu motiu principal d'aquestes línies el xifro en l'article titulat "Les falsedats de l'Energia Nuclear", signat pel Comitè Anti-Urnai del vostre poble. I no és pas per casualitat doncs la meua feina actual és fer una tesina sobre Física Subnuclear de Partícules Elementals. I en dir això no ho faig pas per exhibir uns credencials d'expert doncs tanmateix que us enganyaria puix que la meua tasca és estrictament teòrica. Nogensmenys, toca fortament el meu àmbit d'interès i naturalment havia de copsar la meua atenció.

Si m'ho permeteu voldria redundar sobre l'esmentat article, no tant en els aspectes tècnics com el seu "background" de protesta que hi traspua.

Primer de tot deixeu-me dir que comparteixo les inquietuds dels signants pel que fa els perills que comporta aquesta sofisticada font d'energia. Ara bé, feu-me el favor de no citar-me en Von Braun en un context així: o és que ja ningú no recorda les esfereïdores bombes volants que ell dissenyà? Tanmateix que a vegades els arbres no ens deixen veure el bosc! Vull dir que si bé és cert que "els savis han aixecat debades la veu" contra tanta mesquinesa, no és menys cert que el mot "savis" s'ha de posar sovint entre cometes. A més, l'opinió dels científics no és tan unificada com voleu deixar entreveure, ans ben al contrari; és ben "atomitzada". Passeu-vos un dia per la secció de Física de la UAB a fer una enquesta i us en adonareu. La discrepància entre els informes Pasmussen/Levis n'és una altra prova evident. I ací, l'error en el primer no estava tant en l'imput de dades a analitzar com en la interpretació simplista de l'esquema de càlcul probabilístic utilitzat per processar les hipòtesis de partida.

I no en parlem ja dels estudis en matèria de seguretat i/o rendibilitat econòmica d'aquests engendres. Són tants els corrents demagògics d'aquesta mena que es debaten sense to ni só a la premsa i fins i tot en actes universitaris, etc, que ja no en faig cas gens ni mica.

Així doncs la relació de dades estadístiques que em presenteu tampoc em diuen res. Qualsevulla revista especialitzada (o no) que consulteu els trobareu capgirats del tot; depenen del tarannà dels editors i de llurs col·laboradors científics.

No amics, no és pas que no em meresteu confiança, no; ans ben al contrari; és molt encomiable el vostre esforç de documentació. Però voldria dir-vos que en el meu parer la difusió de dades estadístiques en temes tan controvertits i tan plens d'interessos creats (llegeixi's "multinacionals," etc) com aquests, no pot pretendre ser veraç. L'únic que s'aconsegueix és confondre i/o exaltar la gent i encara més aquells que en volen fer un ús científic o sociològic i a altres que desesperen en confrontar dades contradictòries procedents del dos bàndols d'opinió. En efecte, el cavall de Troia d'aquesta batalla no resideix en combatre la mentida i la tergiversació amb llurs armes, ans en l'aplicació d'un rovellat sisè sentit humà, anomenat sentit comú, que ens crida fins a desgargamellar-se aquell adagi tan clàssic del: "tornem a la natura". Cadascun l'enten a la seva manera, però per a mi no significa menysprear la investigació bàsica, entre ja qual s'hi compta la Física Nuclear, ans en harmonitzar aquesta amb la seva font vertadera: l'auto-interacció de l'home amb la natura (ací el prefix "auto" connotant l'home com a part de la natura). El científic, la ment analítica, no pot renunciar a l'experiment doncs aquest és, en darrera instància, un diàleg, bé que esotèric, amb l'Univers. Però vet ací que el diàleg no pot perllongar-se per més temps quan un dels dos interlocutors amenaça amb anihilar l'altre; heus ací el nucli de la dissensió home-natura, heus aquí on la dialèctica del Logos (parangonant amb l'esquema hegelian) rebufoja contra nosaltres mateixos fins a anorrear-nos.

Ja fa molt de temps que el científic no mereix ésser elevat a la categoria de Savi per tal com no ha sabut conjuminar la tècnica amb el quefer filosòfic en el seu sentit més diafanament etimològic i heus perquè la seva tecnologia només vomita benestar material alienant que es transmuta tot seguit en una societat de consum completament absurda i deshumanitzada que fins i tot es perfuma amb la seva fetor putrefacte.

Paral·lelament al científic viu l'"Humanista", virtualment divorciat del quefer científic i doncs parionament orb a la dimensió universal del pensament humà. Finalment, a un nivell molt més baix i corrupte hi viu el polític, des d'on mou la base de la piràmide fent trontollar tot el sistema.

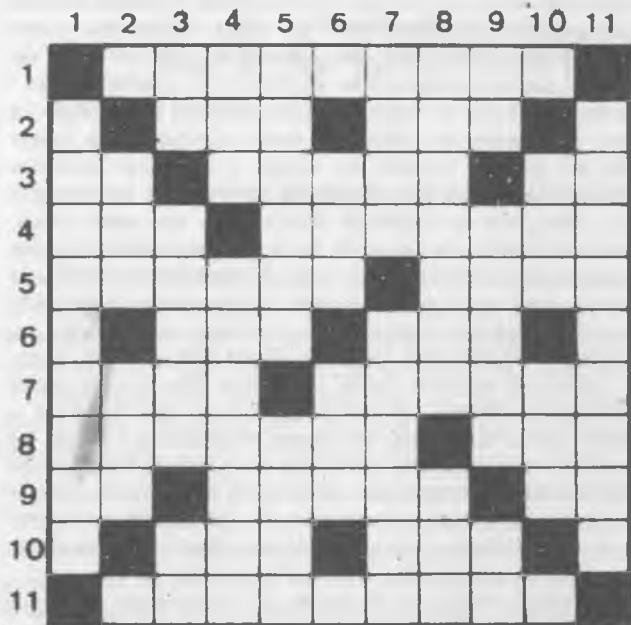
És necessari invertir aquesta piràmide!, però reformant l'esquema humà, científic, universal, d'aquells que hagin de morar la base.

Fins ara només alguns vertaders grans SaviscomPascal (i altres) ho entengueren: "És perillós ensenyar a l'home la seva grandesa, sense ensenyar-li també la seva baixesa" (Pascal). Si en l'esdevenidor l'home no es mereix accedir a aquesta saviesa, mereixerà, en canvi ésser auto-destruït pel Logos, i quan això esdevingui tornarà de nou la Veritat, la genuïna força motriu del Cosmos, l'Ens Universal que mai no haguèrem de desafiar.

JOAN SOLÀ

ENCREUAT N.º 11

HORIZONTALS

1.— Nom de dona. 2.— La primera lletra del abecedari. Lloc a on s'instrueix als reclutes de la mili. Amb castellà, coc. Matrícula dels cotxes de Barcelona. 3.— Nom de lletra. Reunió d'homes que tenen institucions i costums anàlogues. Femení de l'adjectiu ton. 4.— Al revés, planta hortícola d'olor característica. El que serveix a un bar. 5.— Enllaç de dues peces que coincideixen. Al revés, fa una cosa del no res. 6.— Consonant. Amb desordre, lletres de "ran". Al revés abreviatura de senyora. Vocal. 7.— Al revés, metall rar, radioactiu, de pes atòmic 232. Al revés, capaç de produir la mort. 8.— Perversió sexual acompanyada de crueltat i violència. Al revés, ventet suau. 9.— Signe químic del Molibden. Substància emprada per adob de les terres, formada per excrements d'ocells marins. Al revés, femení de en. 10.— Vocal. Governador de província a Turquia. Al revés, onada. Vocal. 11.— Edificar.

VERTICALS

1.— Cert esport. 2.— Mil. Algunes lletres de la paraula "elena". Quocient d'una quantitat. Cent. 3.— Al revés, nom de lletra. Al revés, càntir. Que reporta utilitat, satisfacció. 4.— Riu que passa per Alemanya. Substància que provoca la producció d'anticossos. 5.— Qualitat que fa agradable algú o alguna cosa. Natural de Suïssa. 6.— La primera vocal. Al revés, onomatopeia que denota el soroll d'un xoc violent. Amb desordre, lletres de "Sam" 7.— Fruita de la vinya. Exhalar o tirar l'alè. 8.— Línia que passa per tots els punts que tenen la mateixa altura baromètrica. Organització. Que arplega a la majoria de les nacions. 9.— La primera nota de l'escla musical. Operació matemàtica. Partícula amb què demana la confirmació del que es diu. 10.— Vocal. Riu que passa per Bescanó. Espai on es baten les messes. Consonant. 11.— Ciutat on té la seu el Parlament català.

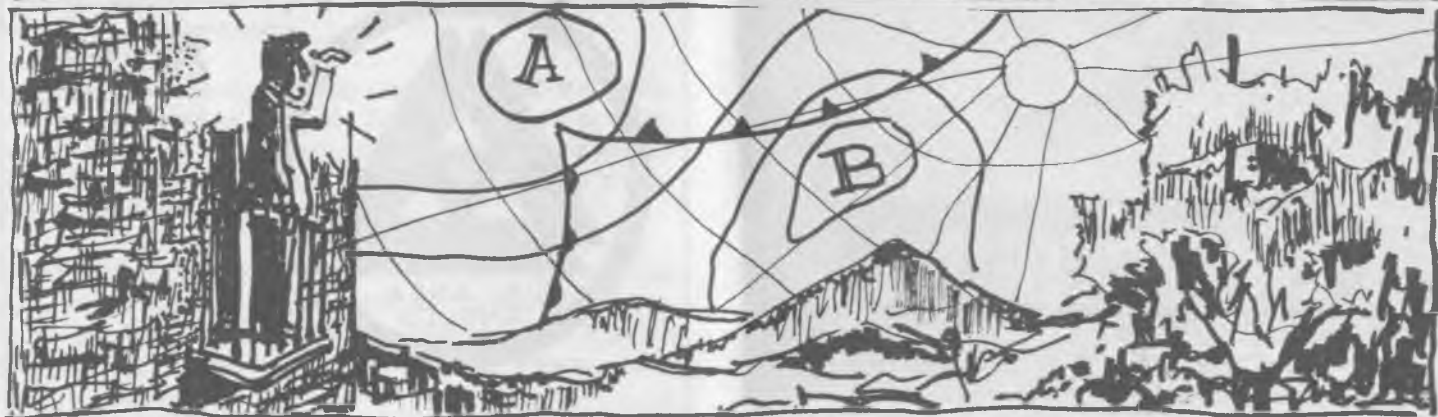
SOLUCIONS A LA SOPA DE LLETRES DEL N.º ANTERIOR

1.— Vilobí d'Onyar. 2.— Amer. 3.— Sant Gregori. 4.— Anglès. 5.— Girona. 6.— Brunyola. 7.— Vilablareix. 8.— Aiguaviva.

NÚMEROS DE TELÉFON DE SERVEIS PÚBLICS

Ajuntament	44 00 05	Casa Rectoral	44 02 81	Funerària	44 01 32
Banca Catalana	44 02 50	Correus	44 02 40	Guàrdia Civil	44 01 33
Banc Popular	44 02 50	Escola Nacional	44 02 28	LAPILASTRA	44 01 18 - 44 00 71
Caixa d'Estalvis	44 02 66	Farmàcia	44 00 59	Metge (Dr. Latorre)	44 00 83

MINOTÀ

RACONS DE BESCANÓ

Per: Pere Magrià i Pou

Ja fa temps que es va parlar del perill que suposava l'illa al mig del riu Ter al seu pas per Bescanó. Suposem que s'estan fent els grans tràmits burocràtics per tal de desmuntar-la; no obstant creiem que s'haurien d'agilitzar ara, en aquests temps propers de primavera i estiu, per poder ja estrenar a l'hivern que ve, una nova vista aèria totalment diferent a la que ara contemplem, feta el diumenge 15-3-80.

Volant per damunt del poble, el més normal és que es divisin teulats amb teules, però vet aquí que un edifici de la plaça més principal de Bescanó, s'ha ensorrat teulat i teules, donant pas a un gran forat que fa tèmer que un bon dia vagi a petar a la plaça tota la façana principal d'aquesta casa totalment en runes. Una altra pregunta: No s'hauria de fer alguna cosa en aquest edifici per tal d'evitar aquest perill?

Un dels carrers que més li convindria un asfaltat seria el de l'Avinguda de l'Assumpta. Una part, quasi la meitat, ja ho estava, però degut a la baixa qualitat dels materials, ha quedat molt pitjor que si no s'hagués fet mai. El problema serà veure com es paga la part proporcional corresponent a la propietat de l'església, ja que deu ser bastant considerable, i que a hores d'ara ja deu fer preocupar a l'Ajuntament i més concretament als veïns dels voltants.

Aquest primer carrer de Bescanó, que hom troba procedent de Girona, serà el primer que ben aviat quedarà asfaltat. Sens dubte donarà al poble un caire ben diferent del d'ara i una nova imatge als seguidors del futbol que continuament venen a veure els partits. Naturalment s'haurà de resoldre el problema d'aparcament, i en aquest aspecte, els veïns han de tenir la paraula. Ara una pregunta: S'ha pensat en posar-hi arbres a cada banda? Hi quedarien molt bé.

Equip de vol i fotos: P. Magrià
Tipus d'avioneta: CHIMUN.
Matrícula: Bravo India, 30 anys d'edat
Altura: 150 metres - Velocitat: 120 km/h.
Dades dels vols: Durant els diumenges de Març 1980

Som part de la Cultura Catalana

El 1904, any del naixement de "la Caixa", Prat de la Riba, un dels seus fundadors, publicà la seva obra «La Nacionalitat Catalana».

Anys més tard, Pompeu Fabra, conseller de "la Caixa", donava a 'conèixer el seu «Diccionari General de la Llengua Catalana».

Avui, les aportacions de "la Caixa" assoleixen un extens camp que va des de la Literatura al Teatre, passant per la Pintura, la Música, la Fotografia, etc.

Amb legítim orgull podem dir que cap mena d'expressió cultural del poble català ens és aliena. Perquè som part d'aquesta mateixa cultura. La catalana. La nostra.